

HỘI NHÀ MÁY XAY LÚA VIÊN-ĐÔNG

(Rizeries d'Extrême-Orient)

HỘI NẮT DANH VỐN HƯN 25 TRIỆU QUAN TIỀN LANGSA ĐỀU ĐÔNG TẮT SỐ
Ở TẠI SAIGON, ĐƯỜNG BELGIQUE, MÓN BÀI SỐ 15. — NHÀ MÁY XAY VÀ KHO TRỮ Ở TẠI CHOLON

CÓ PHÒNG VIỆC RIÊNG LO VỀ CHUYỆN LÚA

MUA LÚA VÀ LÃNH BÁN LÚA — GIỮM TIỀN LÚA VÀ THẾ LÚA — LÃNH LÚA GỬI KHO

TRƯỚC KHI BÁN LÚA xin hỏi hẳn hiệu; nếu vị điền-chủ nào mắc đi không dặng thì viết thư cho bọn hiệu sẽ đến viếng mà bán lụn. — MUỐN HỎI CHI THÌ BỎN HIỆU

SẢN LONG CẤT NGHĨA CHO HIỆT.
CỐ ĐẶT HÀNG NGÀNH TẠI CẦN-THƠ và có lập thành mua lùn nơi các chỗ thị-từ.

thiệt đời này ai giàu thì giàu hoài, ai

nghèo thì nghèo mãi!

Đừng nhờ may mà tự ngữ rằng:

« Không ai giàu ba họ, không ai khó

ba đời » mà làm. Câu ấy là đúng

theo hồi xưa; hồi xưa người ít, đất

nhiều, vật thực dư, nhơn công rẻ, kẻ

làm nghề này người làm việc khác,

không ai tranh cạnh với ai. Hễ ai hay

cần kiệm biết chèn-mòng, thu trữ ít

năm thấy có mỗi giàu khá. Còn đời

này thì khác, đời này dân nghèo dốt

cư làm hoài lo mãi, ngày chi tới đĩ

mở hôi xối con mắt, tay chưa chai

cứng, đầu cở chũn, mà vợ

con khỏi dờ rạch là may, có thể nào

lắm giàu cho dặng. Hoặc năm thuở

mười thì mới có một chuyện, ba

mươi đời mới có một lần, là may

dặng của hoạnh tài mà trí phú chăng?

Đấy tôi xin dẫn nguyên nhưn chỉ

bằng cơ sự giàu thì giàu hoài, nghèo

thì nghèo mãi cho dặng-bang nghe:

Tại xứ Nam-kỳ ta đây, thuở sáu chục

năm trở về trước, ruộng đất hoàn

nhân vô toản, ai muốn khần bao

nhiều thì khần, khần rồi khai phá

chừng nào thành điền thì mới nạp

thuế, mỗi một màu cò một quang

tiền Annam mà thôi. Vậy mà không

ai muốn khần làm chi, vì cò chi-dũ

đay trong làng, mỗi năm ai làm

Nữ-trưởng thì phải khần đất hoàn một

mở, nên phải ép lòng mà khần. Còn

ai cò ruộng đất mà muốn bán, giá

một mẫu chừng năm quang cho đến

mười quang là mắc, vậy mà cũng ít

ai mua, cò khi vì thuế khóa không

kham, cho dục người ta mà người ta

không muốn chịu. Thuở ấy các hàng

lính Sóc-trăng, Bạc-liên, Cấn-thơ

Rạch-giá, Long-xuyến, Châu-dốc và

Hà-tiền là ruộng đất hoàn vô, nhơn

dân thưa-thớt, rừng rú um-sùm,

người ở từ chòm, ruộng không từ

lắm dù ăn chớ không ai muốn làm

dư, làm dư mà chi, dư ăn không hết

cũng bõ. Chỉ cò chuyện nghề lấy

mát ong và sấp, cắt lát-gon dệt chiếu

dề năm. Mấy vật đó cò ghe lái ngoài

mấy tỉnh hương đồng và trung-ương

vào mua, thì bán dặng bạc tiền chút

ít. Thuở ấy người ngoài này vào

trông, mà người trông trông người

ngoài như khác kiền lạ quẻ, dãi nhau

một cách rất lơ-thờ, mà tục họ lại

kêu người ngoài là người Huj-Huyen.

Còn hủ lợi lớn là Lâm-phần Dâm-chích,

thì cả bắt dũ ăn, cây dũ dũ chum,

còn bao nhiêu thì bở rú chớ ai thèm.

Từ khoản 60 năm trở lại đây, như

cò Nhà-nước Đại-Pháp mở mang ra,

dân tới ở dặng, phả dặng làm ruộng.

Cá dưới bóng cây trong sát bấy giờ

bán một năm biết dặng mấy muốn

đồng! Khi bở không ai làm, nay

thuế liêm-lâm mắc mà bán không

ĐÔNG-PHÁP-THỜI-SU

GIÁ BẠC

Kho Nhà-nước	8.170
Ngân-hàng Đông-Pháp	8 65
Ngân-hàng Hongkong	8 60
Shanghai	8 60
Ngân-hàng Chartered	8 60
Sie de Commerce de la Chine	8 65
que Industrielle de Chine	8 65

GIÁ LÚA

Lúa chũn đến nhà-máy Cholon (món bao) mỗi tạ 100 kilos, là:	
Vinhlong	5 25 tới 5 50
Gocong	5 45 » 5 70
Baixau	5 40 » 5 70
Bacieu	5 55 » 5 80
GIÁ thường bực	
Trung	5 41 » 5 67

Ăn trộm bị bắt.

SAIGON. — Hôm đêm 22 rạng mặt 23, tên Ngô-Ma là một tên ăn trộm nghề thuở nay vô nhà của một người Annam ở đường Verdun bị chủ nhà bắt dặng. Dẫn đến bộ quân thú ba, tra xét giấy thuế nó thì là giấy thuế giả.

Tên ăn trộm này đã bị ăn tòa cũng nhiều về tội ăn trộm. Nó dỏi không biết mấy tên: Ng-vân-Thanh, Nguyễn-vân-Nho, Hiệp, Đậu, Cò, Ngô-vân-Ngo, v. v., nhưng tên thiệ của nó là Nguyễn-vân-Thanh gic ở Cấn-thơ. Nó đã bị giải đến Tòa rồi.

Sở Mật-thám bắt dặng một sòng cò-bạc rất lớn

SAIGON. — Đã mấy tháng nay, Tòa Saigon và Sở Mật-thám cò hay rằng M. V. là người nhập tịch dân Langsa, bày ra một nhà dể chũn cò-bạc ở đường Yunnan (Cholon) số nhà 11. Có nhiều người đi báo rằng cuộc chơi cò-bạc ở nhà đó bày ra vừa ngày vừa đêm, song ở chỗ dũ yên dũ lẫm vì nhà cò nhiều ngả vô ra. Chẳng bao lâu Sở Mật-thám dỏi xét dặng rõ ràng trong lúc các học vậy sòng cò-bạc thì cò kẻ canh người gặt còi chừng từ phía, dể cho cuộc chơi khỏi sự dũ chi ngăn trở. Và trong nhà cò nhiều ngả ra kính lẫm không ai biết đến, nên hể cò động tịnh thì mấy người đánh bạc tẩu thoát như nháy mắt.

Như thế thì Sở Mật-thám cũng khó mà bắt dặng. Tuy vậy chớ Sở Mật-thám cũng không môn chi chút nào.

Hôm 27 Aout đây, lối dưng bóng, cò ba cái xe-hơi của Trương-Mây đi vô Cholon cò quan Biện-lý Barrière, quan Thâm-án Mantovani, quan Quân-dốc Sở Mật-thám là ông Arnoux, và ít viên-quan langsa khác với lính Mật-thám.

Nhưng ba cái xe tở ra đi ba đường. Ba cái xe cò hện hồ nhau tu lại một góc cò ba cái đường hện đi lại đó, mà ba cái đường hện đó thì đi lại chỗ nhà chưa cò bạc.

Các viên-quan và mấy người lính chia ra làm ba lớp, bao vây nhà số 11. Mấy người làm thất lệ làm cho mấy tên gát cửa báo tin không kịp, nên mấy người đánh bạc không thể nào chạy khỏi. Khi ấy các viên quan và lính mật-thám kéo vào nhà, thì bọn chơi cò bạc mạnh ai nẩy chạy. Bấy nhiêu hai người bị bắt mà phần nhiều là Khách-trũ. Bắt lấy dặng 1186 đồng bạc.

M. V., ban đầu cò dũ dự, không chịu khai rõ, sau rồi bèn thú thất hết. M. V. đã bị giao cho quan Thâm-án tra hỏi, và đã giam vào Khám-lớn Saigon.

Lễ mừng Vinh-thắng

TÂN-HIỆP. — Ngày 17 Aout 1923, lúc 5 giờ chiều tại nhà hội làng Tân-lý-Đông, cò thầy Hội-dồng Đin-hạt Lê-vân-Phát, thầy cru Thông-ngôn Tòa Nguyễn-hữu-Luật, ông kế-ien Châu-phước-Hiến làng Dương-hòa, và dũ mật Hương-chũn hội tở, ngoài hội-tở làng Tân-lý-Đông và Hương-chũn các làng gần.

Khi xe ông Lê-thống-Vinh, Cai-tổng Hưng-nhon đến nhà hội thì leo dánh 3 hồi trống mừng và Hương-chũn đều ra rước ngài vào ngồi tại bàn chánh, rồi kể trống nhạc trời mừng, dỏi pháo nổ vang và cò tài-từ; trong nhà hội chũn dọn nghi lễ theo kim-thời, lại bèn lộ cho đến chợ Co-chi, cò tam sắc khoe màu rực-rỡ.

Khi tiếng mĩng đến tuần champagne thì Hương-chũn cò dể bui chũn mừng ngài, thì cả thầy dũ vô tay. Kế đó ngài lấy lời khiêm cung cảm ơn Hương-chũn và khuyến Hương-chũn thương hóa hạ mục mà chũn lo việc nước cho dặng thịnh khí trong dũn như ngày nay, và ngài tỏ rằng: ngài và con ngài dặng vinh diệu dũn là nhờ ân chũt của tiền nhơn ngài cùng ơn quan Chủ-quân dũn dũ; nên khuyến Hương-chũn hãy noi gương làm mà đi tới.

Kể đó thầy Phan-phủ-Cương, Hương-giáo làng Tân-lý-Đông cũng cò dục một bài chúc mừng ngài vinh thắng.

Ăn cướp sát nhơn

MYTHO. — Mới đây, ngày 18 Aout 1923, tại làng Tân-hội (Quận Cai-lậy), ông cụ Trương-thần Hân cò bị một dũn ăn-cướp tở chũn 20 dĩa, cò súng, lúc 1 giờ khuya chũn nỏ phá cửa vô bắt tài chủ mà tra khảo, lấy dặng 1208 đồng bạc và tài vật trong nhà, rồi chũn nỏ bừm; ra khỏi ngõ nỏ cò bở rớt một bì thuốc dũn số 16; chũn nỏ bán trũn 2 tên dân làng-tiểu: là Trần-vân-Nay bị dũn tại chũn vai, Nguyễn-vân-Tây bị dũn tại trước ngực. Hai tên này chũn liền đến Nhà-thương Cai-lậy, dũn quan thầy-thuốc Cai-lậy dũn chũn Nhà-thương chánh Mytho mà dũn trị. Hai tên bị dũn năm tại Nhà-thương Mytho mà bình chưa dặng lẫm, lại xin phép quan thầy mà đi về nhà. Đi gần đến nhà cò chũn 2000 thuốc, hai tên này ghé quán ăn bánh uống nước, nghĩ ngơi một chũn rồi sắp lữn ra về, dũn thường 40 thuốc tay nữa thì tên Nguyễn-vân-Tây tở giữa cầu mà chết!

Còn một dũn dự đoán xin nhắc luôn thể. Bà con tên Tây vòng tên Tây về đến nhà, ông chủ ruột nỏ là một người làng Thủy-pháp thấy nóng ruột liền lẫm phủ phép kêu ôn bình quan tướng mà triết bắt hồn tên Tây, một chấp lẫm, thì mình mấy tên Tây cũng hết. Chũn đó mới khóc, không kêu ôn bình nữa. Người ta bị dũn mà chết, nỏ phải đau ta mà chi mà sai bình kiền tướng! Chánh lực-bộ liền thông báo cho quan Chủ-quân hay, quan Chủ-quân gò dũn thế cho quan Biện-lý hay; quan Biện-lý dũn quan Thầy-thuốc Cai-lậy và quan Chủ-quân thân-lãnh đến đó mà mò tở-thi, lấy dặng một viên đạn nơi là phổi, rồi dũn chũn.

Còn vụ này nhờ cò ông Cả Vàng làng Nhị-bình nghe tin chũn nỏ tu tập tại xóm Cà-dầm, nên ông Cả Vàng thông tin cho quan Chủ-quân. Quan Chủ-quân Cai-lậy liền từ giấy cùng quân Bền-tranh hiệp các dũn vây bắt chũn nỏ; bắt dặng năm tên thủ-phạm và tài vật. Năm tên này còn giam tại nhà làng Tân-hội mà tra hỏi, chưa biết việc sau ra thế nào. Mong ước quan trên tìm bắt chũn nỏ cò bọn mà giữ bình, kéo dể chũn nỏ lấy lẫm giết người cướp của như thế.

M. L.

Tự vận

Mytho. — Hôm 21 Aout lối 5 giờ sớm mai cò tên Lê-vân-Dại ở lộ gạch Mytho thuê dũn đi lấy dũn làm công việc, chũn thầy tên Lành kêu là Sánh đã thất cò bao giờ ở trên 1 cây trĩnh nhà. Bèn đi cò báo, ông cò đến lẫm « ần-kết » thì là tên Lành dũ vi rỏi trí, cho nên trong lúc đi dũn nỏ mới thất cò mà chết vậy.

Quan thầy thuốc khám xét tở-thi rồi cho phép chũn.

Một sự rủi ro phải một người chết

Soctrăng. — Hôm 22 Aout hai vợ chũn tên Ngô-vân-Du chũn ghé khi

đến cây cầu bắt ngang qua rạch Soctrăng, lực ấy nước đã lờ dũn, nên cái mủi ghé với cái sườn cầu cách nhau không bao xa. Thị-Rột là vợ tên Du sợ mủi ghé dũn cây cầu, bèn ra xô cho chũn gạt lại, nhưng thương lại thay, lực ấy gió ở dũn sau lại ghé thổi tới rất mạnh lẫm cho chũn ghé dũn dũn vô cầu, cò dũn của thị Rột thì bị cái mủi ghé với cây cầu ép lại. Tên Du nghe vợ la thì chạy đến cứu, nhưng dũn đã dũn nát rồi, máu chảy ra lẫm lẫm.

Bèn đem lẫm nhà-thương Soctrăng, thì chẳng bao lâu thị-Rột tác hủi!

Ông lụy

VINHLONG. — Các dũc-giá mới dũc lữn này cò lẽ không đoán trước dũn chuyện gì, vậy xin chũn khó xem sau dũn thì rõ:

Cách ít ngày rày ở tại Xóm-luời thuộc làng Tân-giải (Vinhlong) ghé đi dũn và cò vớt dũn một cái thầy con cò voi (tục kêu là cá Ông) lớn lẫm chũn xuống ba-lá. Thiên-hạ đồn rằng « Ông lụy » nên đi xem dũn-dũn cho là một sự lạ. Người vớt dũn cái thầy con cò voi dũ phải đi cho lẫm hay rồi góp tiền kể tở người nhiều trong vãng lữn dũn mua dũ chũn-cắt và lể vật cúng-lễ. Cái cũ-chũn ấy dũn ghen là vì cái thầy con cò lớn nhơn vậy nếu không ai chịu vớt mà chũn thì thầy phải ra ra hay mủi hủi thủi và lẫm cho nước thêm chũt dể thì mất sự vệ-sanh cho mủi người; còn sự cúng-lễ là dũn lữn-hoặc thí theo trình-dộ mỗi người. Nhưng nghe nói cái này mới lấy lẫm là người nỏ vớt dũn ông thì phải dũ tan như con trũn-nam dũ tan cho chũn mẹ vậy. Tục truyền cò Ông là loài cá hiền không ăn thịt sống nhơn người ta cho là đi tu và thường ghé bầu đi biền tin tương lẫm, nói rằng hể Ông ghé ghé chũn thì Ông nung dũ dũm vô lữ. Nếu thật như vậy thì mình kính trọng cũng cò lể phải còn sự dể tan nghe ra trái lẫm.

Q.

Cuộc hành-trình của

quan Toàn-quyền

Hôm rày quan Toàn-quyền đi Nam-van, nay ngài sửa soạn trở về Nam-kỳ, nhưng đi đường bở Phom-Penh-Saigon dũn khúc nên quan Toàn-quyền và các quan hộ-giá sớm mai ngày 28 Aout xuống tàu « Bonite » mà về Mytho, còn xe hơi thì chũn tàu về Mytho.

Rọi hình cho trẻ nhỏ xem

Thứ bảy 1er Septembre, 5 giờ rưỡi chiều, Hội Ngoại-giao Hộ-học sẽ rọi hình tại nhà hội Khuyết-học, 31 đường Roland-Garros cho trẻ con các hội-viên Khuyết-học xem.

Thơ dũn sản dũn lữ

Àch-xô-xa-tẻ bán dũn hôi. Thiên hạ ai ai cũng biết rồi. Hiệu « CÚP » dũn dũn-hỗ-rô-cô-nũ. Dầu sản dũn lữ tốt thì thôi.

TRƯỜNG HỌC NGUYỄN-THAN-LONG

Saigon — Đường Legendre de la Lirange số 113, 120, 120 bis, 122, 124 bis, và 124.

KHAI-TRƯỜNG

Ngày 15 Septembre 1923

GIÁ TIỀN HỌC Dũ NHỮC-DINH NHƯ DƯỚI ĐÂY:

Lớp năm (Cours enfantin)	Ở trong mỗi một tháng là	1180
Lớp tư (Cours préparatoire)	Ở ngoài mỗi một tháng là	3 50
Lớp ba (Cours Élémentaire)	Ở trong mỗi một tháng là	16 00
Lớp nhì (Cours moyen)	Ở ngoài mỗi một tháng là	3 50
Lớp nhũt (Cours supérieur)	Ở trong mỗi một tháng là	13 00
Lớp chũn học năm dũn (tre années du cycle complémentaire)	Ở ngoài mỗi một tháng là	7 00
Học trở học ngoài thì chũn gò ân con tại trường		

HỌC THI LÃNH BẰNG CẤP TỐT NGHIỆP

(Diplôme de fin d'études complémentaires).

Vì muốn cho vừa lòng nhiều vị đã gửi thư đến hỏi, nên ông Nguyễn-phân-Long tính mở thêm một lớp riêng bằng lớp chũn học năm-thứ tư trường Bền-quốc, dũn dạy học-trở thì lãnh bằng cấp tốt nghiệp.

Sẽ ráng coi chũn từ trở còn khuyết đi dũm về khoa nào, dũn ân còn dạy thêm khoa đó cho mủi trở dũn tân-phát.

Hội phải dũn cái công lao cho chũn-vị giáo-sư dạy lớp này, sự tốn phí rất nhiều, nên ít nữa là dũn năm chũn học-trở thì mới mủi trở này mà dạy, và giá tiền ăn học mủi trở đã nhũt định mỗi một tháng là 30 \$ 00.

Giấy xin học phải gửi trước ngày 5 Septembre 1923, cho Monsieur NGUYỄN-PHAN-LONG, Conseiller Colonial, Boite postale No 210 SAIGON.

Sách-vở và giấy, viết, mực, văn vãn, thì về phía học-trở chịu lữ.

Mỗi trở không còn may-y-phục kiền riêng, chỉ phải may hai bộ đồ Langsa bằng vải bở trũn, dũn bũn khi đi dũn ngày chũn-nhũt và ngày lể.

Quần áo bũn thường thì phải may cho dũ dũn thay dũi ít nữa mỗi tuần ba kỳ, mỗi trở phải sũm một cái quần tũn mủi, hai cái quần lẫm lau mủi, một cái quần tũn, một cái gối, một cái mền, một cái nệm hai tũn tũn nũm (draps).

Thư ngày 15 Septembre 1923 mới khai trường.

Ngày này cho đến lữ đó, ai muốn thường nghĩ dũn chi thì mỗi ngày từ 2 giờ tới 5 giờ chiều, xin đến tại nhà của ông Long, ở đường Nguyễn-tân-Nghiêm (gần nhà thờ Cầu-kho); người sẽ sản lữn tiếp rước.

TRAM NAM KIỀU PHU

NHÀ HOA CHƠN DUNG

NGUYỄN-DỨC-NHƯ

Số 73, Boulevard de la Sonme

(NGANG GARE XI LỄ GIỮA HUYỆC)

SAIGON

Thợ vẽ tẽm này đã cò lẫm, cò lể nghiệp nơi trường nào nghiệp, và được 3 cái bằng-cấp Đẩu-xảo Hanoi; mỗi năm rồi dự cuộc Đẩu-xảo thành Marseille lại được thưởng bằng cấp và Médaille rất xứng dũn. Hình vẽ thiết tinh xảo và dể trũn nũm kiền phẩi.

Chũn qui vị muốn vẽ xin gửi lẫm chũn dũn hoặc viết thư hỏi, tẽm này sẽ gửi cho một lữ rao bịch cò lẫm rỏ thuốc tũn giá cả và còt nghiệp phũn minh.

HÀNG CHANH BÊN HUYỆC-KỶ HIỆU:

ASSOCIATED OIL COMPANY OF CALIFORNIA. E. U. A.

Hàng: ASSOCIATED OIL COMPANY OF INDO-CHINA Lth làm Đại-lý toàn cỏi Đông-Pháp, món bài số 31 đường Lefebvre Saigon.

Dành dũn tiếp dũ: Associated Saigon

Đĩa sáng hiệu BROC

Đĩa tiếp mủi số 62

Lời rao

Cho những chũn vị tr bắt thuốc tẩy hiệu HOI HAVANE dũn rỏ, kể từ ngày 15 Avril sắp dũn mỗi bao thuốc cò dũ một lữm giấy gọi là prime nếu ai cò phân phũc dũn lữm prime kỳ thì lại tại hương ông HOY LANDRY ở đường Boulevard Bonnard món bài số 19 mà lữm một cái dũn hũ vàng, dũn giá một trũm mủi chũn dũn. Vậy qui khách cò bắt thuốc tẩy này mới khi xẻ ra mà bắt thì phải coi chũn cho kỹ.

Nay lữ.

DANH DÂY THÈP

Đề như vầy:

NHI-THIÊN-DƯƠNG

Cholon

DÂY THÈP SỎI

Số 658

NHI-THIÊN-DƯƠNG

DAI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38, — CHOLON

CÓ BÀN CÁC THƯ THUỐC CAO ĐƠN HUỖN TÁN RẤT THIÊN HIỆU NHƯ SAU NÀY:

VAN-ÔNG-NHI-THIÊN-DẦU

Dầu này vốn của Ông Y-SANH VI-TẾ-SANH đã dày công tìm kiếm các thứ thuốc...

Chữ trị các chứng kể ra sau này: 1° Bồn mửa...

2° Trạo trực, đau bụng, ăn uống không tiêu...

3° Đàm lên chân nghệt, bất tỉnh như sượng...

4° Ho hen khô khè, đàm lên chân nghệt...

phải lấy dầu này mà thoa nơi cuốn họng và trước ngực...

5° Đồn bà nầm bấp mà hay xảy xâm, hoặc như đau đầu bụng...

6° Con nít mà bị kính phong mửa tả, ngày đêm la khóc...

7° Di tả đại sống mà mửa, hệ biết mà đàng dĩa...

8° Hoặc bị đau phong đau nhức, hoặc bị phong thấp tay chân...

9° Nhưng là vô danh thũng độc, các thứ ghê chốc...

CÁC DƯỢC: Người lớn mỗi lần từ năm giọt tới mười giọt...

GIÁ MỖI VE LÀ..... 0\$26

HÓA-ĐÀM-CHU-KHAI-TÁN

Thuốc ho này của Ông Vi-tế-Sanh ra công lên non núi tìm kiếm các thứ dược...

Người thường mỗi ngày uống 1 gói thì trừ được các bệnh và lổ huyết.

Như người lớn mỗi ngày uống 1 gói khi ăn cơm rồi...

Và con nít chừng ba tuổi cho đến 6 tuổi...

CỂ AN: « đồ thiên thảo, trái cây, rau sống, đồ cay và nóng... »

GIÁ MỖI GÓI 0\$15. — 10 gói... 1\$10

THIÊN HIỆU NHÂN DƯỢC THUY

Phản tơn người sinh ra ở đời, trong ngũ quan thì có cặp con mắt là một vật chi yếu hơn hết...

CÁC DƯỢC: Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần vào con mắt...

GIÁ: Mỗi ve lớn là... 1\$00

NHI-KHOA-CĂNG-CO-TÁ

Chủ trị con nít cấp mạng kinh phong, cũng các chứng bệnh cũ...

Mỗi gói giá là..... 0\$25

lão niên, hoặc trợn trắng, căng rặng, cứng hàm, bất tỉnh như sượng...

Còn thoát nóng, thoát lạnh, khí nửa khi tả, rút tay rút chân...

CÁC DƯỢC: Con nít trong tháng tới 3 tháng...

Con nít trong tháng tới 3 tháng uống mỗi ngày 1 gói phân làm 2 lần...

Mỗi gói giá là..... 0\$25

THIÊN HIỆU PHÁT LẠNH HUỖN

THUỐC SỐNG LẠNH

Trị bệnh nóng lạnh, bệnh rét, ban bạch, ban điều, cảm mạo sưng họng...

CỂ AN: « rau sống, trái cây, đồ nguội lạnh, máy nước đá... »

Người lớn mỗi ngày uống 1 gói là 14 huôn, uống với nước trà.

Con con nít một tuổi uống 1 huôn, 2 tuổi uống 2 huôn, 3 tuổi uống 3 huôn.

Con nít mấy tuổi thì uống theo mấy huôn, tới 11 tuổi thì uống theo như người lớn...

CỂ AN: « rau sống, trái cây, đồ nguội lạnh, máy nước đá... »

Người thường mỗi bữa sớm mai uống 3 huôn để thần. Hay như chắc các nhân ÔNG-PI-ÁT, HIỆU NHI-THIÊN-DƯƠNG...

GIÁ MỖI GÓI..... 0\$16

Mẹ-củ con-tiên

Bà-Huê khách-lưu, tục kêu nhà người ông-cop ở ngan Trương-tiền cũ đường Pellerin...

Mọi người-lập thêm một số khách phòng cũng một trong đường ấy; phòng đã rộng, mát, sạch; tủ, bàn, ghế, giường và mùng nệm tinh-khiết...

Sở khách-phòng ngành này nếu khách viên phương muốn đến Saigon chơi lâu ngày hoặc ở đường binh, cũng tiện vì rộng lớn lại có chỗ cho kê phuê sự ở ăn nấu nướng được.

Kính cáo Lạc-châu tương tất Chũ-nhơn Huỳnh-dinh-Điền, cần khã

ANGIENNE MAISON PHU-TOAN. DÓNG GIẤY TÂY VÀ ANNAM. LE-VAN-BEN. CHỤP HÌNH VÀ RƠI HÌNH RA LỚN. SAIGON. 17-19, rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

TRAN-LONG. TIỆM DÓNG GHẾ MÁY ROTINIER. Réparation des Raquettes. Rue Turc n° 11 SAIGON. Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, rộng có một nghề làm ghế máy theo kiểu Hồng-kong...

XƯƠNG THỢ-MỘC, CHẠM VÀ CÁN HIỆU LÀ: « MICHEL NGUYỄN-HIỆP-HÒA ». Tại Lãithieu Quay E. Outrey. Có đồng sản đủ các thứ bàn, ghế, tủ vàng v. v. toàn bằng cây Trắc, Cẩm-lai, Gỗ và có đủ thứ mặt-đá Cẩm-thạch lớn nhỏ và lành làm theo kiểu.

DỖ CÁN, DỖ THÊU VÀ HOA-LY. Bán tại tiệm TRẦN-QUANG-NGHIỆM. Đường Espagne, số 200 (góc chợ mới), Saigon. GIẢ RẺ: Tiệm này có trữ đủ các đồ CÁN DÙNG VÈ ĐÈN KINH như DÂY ĐÈN BÓNG ĐÈN, QUẠT MÁY ĐIỆN, BÀN ỦI ĐIỆN v.v. và đủ các kiểu ĐÈN TIẾP BẰNG DẦU SÁNG VÀ DẦU LỬA CÓ MẮNG SÓNG và HÀNG TƯ LỰA BẮC-KỲ.

A. DENHOLM. N° 36-38, Rue Lefebvre, N° 36-38 SAIGON. THIÊN NGHỆ VÈ VIỆC RÁP MÁY XAY LỬA GAO. NGUYỄN GIẢN MÁY -- ĐỒ PHỤ TÙNG -- ĐỒ THAY ĐỔI -- DÂY TRẦN EMERRE -- VẠN VẠN -- MÁY LAM ĐÀU, LAM ĐƯỜNG -- MÔ-TƠ NGHỆ MỚI TRONG NAM. Xin các ngài lưu-ý, tôi mới mở ra một tiệm hoa chơn dung. Trước tôi đã giúp nhiều nhà hoa chơn dung trú danh. Tiệm mới lập mà đã đông người nhà danh giá ban khen.

TIÊU-THUYẾT. CÂY DẰNG MÙI ĐỒI (Tiếp theo). Có cưới rồi nói rằng: « Hai cháu biết hôn? Qua đây là vợ của thầy đó da. Thầy giận quá rồi bỏ đi hơn 15 năm nay không chịu về nhà. Hai cháu muốn ở đây với qua hay không? Như muốn thì biểu thầy về đây mà ở, đừng hai cháu sung sướng lắm thân. Ở với qua, qua may áo tốt quần tốt cho mà bán. » Hai đứa ngồi lẩn thình không nói đi nói lại chỉ hết. Chợt một hồi rồi thưa với cô mà về, vì sợ đi chơi lâu thầy rầy. Có cho mỗi đứa một cái bạc rồi dặn mỗi đứa lên có cho ăn bánh. Hai đứa nhỏ ra đường lấy làm đắc ý, nói với cưới, hỏi với nhau tại sao thầy có nhà tốt, có vợ yêu như vậy mà lại không chịu về nhà lại trôi...

nồi dạy dơn làm chỉ cho cực thân nhọc trí. Tuy cô dặn, song hai đứa nhỏ về không dám nói ra, mà hễ năm, ba bữa thì giả bộ đi chơi rồi lên nhà có mà ăn bánh. Ngày nọ có thấy cô bà Sự, là em thầy Dàng, đi ngang qua nhà, cô liền nói với rồi khóc lóc mà tỏ lòng ăn năn lỗi ngày trước, và xin cô bà Sự làm phuê nói giúp cho thầy hết giận dặng trở về cho cô nuôi dưỡng cho thông thả tâm thân. Cô bà Sự thấy vậy cũng động lòng, nên hứa để đợi anh lành mạnh rồi sẽ kiếm lời mà dọ ý. Thầy Dàng uống thuốc hơn 7 tháng mới thiết mạnh. Con Liên học đôn tranh dơn kiếm đã lão thông; còn thầy Dượng thì dơn kiếm với dơn có cây nào cũng dơn gần đủ bản. Hai đứa lại biết đọc biết viết chữ quốc-ngữ rồi hết. Ăn Tết xong rồi thầy mới cột dơn gói sách sửa soạn muốn dắt hai đứa nhỏ mà đi. Tối bữa...

ấy thầy dượng nắm nói chuyện với em rồi, thì em gái thầy trong buồn bước ra ngồi bộ ván bên kia tìm trâu mà ăn rồi hỏi thầy rằng: — Anh hai, anh tỉnh đi đâu nữa hay sao mà ngày nay anh thâu xếp đồ đạc đó vậy? — Ờ, qua tỉnh sáng mai qua đi Bentre, Moeay chơi. — Ý anh muốn em không dám cãi, chỗ thiết em thấy anh đi em buồn quá. — Vậy chứ thuờ nay đó sao? — Thuờ nay anh mạnh giỏi chẳng nói làm chi. Nay anh đã hơn 50 tuổi rồi, anh đã già yếu mà trong mình lại có bệnh nữa. Anh đi xa như mạnh giỏi chẳng nói gì, còn khi trong yếu thì có ai dẫu mà nhờ cậy. — Chi qua muốn thông thả, ở một chỗ từ lâu qua chịu không được. Mà em biểu qua dưng có đi thì tiền dẫu có cho qua xài, cơm dẫu có cho qua ăn.

— Hảo-Tâm nghe nói tới đó liền ngồi dậy mà trả lời rằng: — Anh ăn xài bao nhiêu đó mà anh lo dữ vậy. Anh ở nhà đây vợ chồng tôi nuôi cho. — Dượng có bụng tốt thì tôi cảm ơn lắm. Song tôi biết dượng dù ăn chứ không phải giàu có chi. Mấy tháng nay tôi về đây làm tốn cơm nước mà lại còn tốn thuốc men của dượng nữa, tôi nghĩ tới thì tôi ai ngại vô cùng. Tôi chưa dơn em cho dượng được, nay lành mạnh rồi lẽ nào tôi còn theo mà làm nhọc cho vợ chồng dượng nữa hay sao. — Anh em mà dơn em báo nghĩa nỗi gì. — Bà Sự xen vô mà hỏi rằng: — Mà bây giờ anh tỉnh đi làm việc gì ở dẫu anh nói nghe thử coi. — Đi ra trước dạy dơn kiếm tiền xài, sau chơi tiền thuê. — Dạy dơn vậy chứ ở nhà đây lại...

dạy không được hay sao? Con nhà giàu họ học hiểm đó, anh dạy họ mà ăn tiền, cần gì phải đi dẫu cho mệt. — Ở nhà buồn lắm, dạy giống gì được. — Cẩn-Được là chỗ nhau rún của mình, về đây sao anh lại buồn? Hay là về ở đây anh nhớ chuyện cũ, anh xét phần anh bây giờ nghèo hèn, còn phần chi hai thì giàu có, nên anh hổ thẹn, rồi anh buồn phải không? — Qua có hổ thẹn việc chi đâu, qua dặc ý làm chơi. Cái nghèo của qua đây gia tài của họ đó dẫu bán cho hết đi nữa mua cũng không nổi đâu; em dưng có tưởng qua thấy họ giàu còn qua nghèo mà hổ thẹn. — Hết! anh khinh khi người ta quá!... Đời này có cái chi qui hơn dưng tiền. Phải hỏi trước anh chịu nhện nhục mà làm việc quan, thì ngày nay có lẽ anh đã làm tới Đốc-Phủ rồi. Mà nếu anh không chịu làm việc quan, thì anh nươn theo chỉ có lẽ...

trộn đời anh cũng khỏi cực khổ. Em nghĩ thiệt em tiếc quá. — Phần em là dơn-bà, em dẫu hiểu tâm chi của qua mà em nói. — Em cũng biết làm dơn-ông ở không mà ăn chức của vợ thiết cũng không tới gì đó. Mà hồi còn trai tráng anh dủ tài dủ trí, dủ tay dủ chân, anh không thêm hưởng nhờ của vợ, thời em cũng chờ là phải đi. Nay anh đã già yếu rồi, nếu anh cứ cứng cỏi hoài thì... — Em dưng có nói quấy như vậy? Con người lúc còn trẻ thì hay làm bậy, đến chừng già rồi mới sửa tánh lại. Phần anh đây, hồi nhỏ anh đã làm phải, bây giờ già rồi em lại biểu anh phải sửa lại mà làm quấy hay sao? (Sưu sẽ tiếp theo)

Handwritten signatures and marks at the bottom of the page.